

TERMES

HET
VUUR

PROËZIE

Keuzes, keuzes, keuzes

De mens houdt nu eenmaal van keuze in arbeid, vrije tijd, studie, seks en liefde. 'De keuze is reuze', is onze leuze. Geestelijk bevroren, mijn lijf versteend, bekijk ik de bewegende zwart-witbeelden. Oude veewagons op het spoor. Rijen uitgemergelde mensen in lompen. De glimlachende SS-officier op het perron. Auschwitz, eindstation. 'Jij! Ja, jij. Naar links. De rest, rechtdoor.' Van wieg tot graf, kiezen wij heel wat af. Vrijheid is een luxe.

Smartlap

Ik hou van jou. Met al je dure bende hou ik nou van jou. Altijd al gedaan sinds ik je heb ontmoet. Je mag me duizend keer verlaten op je krappe Valentino schoenen uit Parijs en je strakgetrokken snoet. Jij bent het. Ongeacht de prijs. Je verandert niet, dat weet ik. Je mag me nog een paar keer verraden, met je te dik gelippenstifte lippen van Ikke Faillietie uit Milaan, zoals je talloze keren eerder hebt gedaan. Ik ben degene op wie je altijd bouwen kan. Met je steunkousen van Cartier, je Apple Swarovski doventelefoon, je Armani kunstgebit van ivoor, breed lachend van oor tot oor. Met je spiraaltje van Dior en meer noten op je zang dan het Wiener Sängerknaben koor. Een restaurant of kroeg waarin je 'niet te krijgen' speelt, terwijl heel de wereld beter weet. Champagne zuipt als water. Met je huishouden van circus Sarrasani en 'betalen doe ik later'. Ik ben degene die alles verdroeg. Al mijn centen, hoop en vertrouwen heb ik in je geïnvesteerd. Ik ben helemaal uitgekled en volkomen versjteerd. Je mag me duizend keer verlaten. Dan weer terugkomen, met al je sores en je grote snater. In je nauwe jurk uit Nieuw Jurk zal je smekend voor me staan. Nee, je hoeft niks uit te leggen of bij te leggen. Ik hou van jou, zal ik trouw, geduldig zeggen. Van je geverfde haar, je gelakte nagels van een meier per jat, met je aangeleerde bekakte woorden, je zonnebanklijf en knellend ondergoed van Victoria's secreet of Marlies Dekkers. Ruil me rustig in voor wat jong & lekkers. Kijken wie er straks keihard jankt, met je eeuwig stank voor dank. Je bling bling, goud en glimmers. Je opgepompte tieten van dokter Bibber. Weet je dan niet: er is er maar eentje die van je houdt en dat ben ik, mooie plastic glibber. Ga maar lekker weg met al je ijlie, huichelaars en babbels en keer dan terug wanneer je eindelijk eens de waarheid en van liefde de werkelijke waarde ziet. Maar dan voor altijd. Geloof het of niet. Ik hou van jou, mijn vrouw. Jij onbetaalbaar stuk verdriet.

Nostradamus 2.0

Het egoïstisch hedonisme dreef tot opstand. De massa scandeert wat het tekort komt. Hun schreeuwende kelen, schrill als meeuwen, leuzen gillend als katjoesja's. De harpijen: Haat, Vraatzucht en Nijd, listig als 'Vrijheid, vrijheid, vrijheid!' vermomd. Stenen, rook, vuur, bloed, chaos, charges. Opgezweept door reclames en elkaar. Verblind door hebzucht. Onzichtbare ketenen die hen innerlijk verbinden. Solidariteit in wat ze missen. Genot en materialisme als ideologie. Meer en meer. Niets kan hun leegte vullen. Wille zur Macht voor luxe, hun ware armoede. Arme mensen, met al hun spullen.

Multi-man

Niet mijn geliefde Griekse filosoof Mediocrates maar een scherpzinniger leraar heeft beweerd: 'Het is de taak van de dichter tot de kern van de waarheid te komen, hoe pijnlijk ook. Die te beschrijven.' Nou vooruit dan maar, kerel. De wereld zit vol mythes. Mannen kunnen maar één ding tegelijk (Contradictio in terminis, ik weet het), is er een van. Neem mij. Een onhandige man, die water kan laten aanbranden. Terwijl ik schrijf, luister ik naar muziek. Niet te veel luid gelul van dj's, alsjeblieft. Klassiek. Emotie, synthese, analyse vermengd. Mijn cardiopulmonale systeem functioneert, ook als ik 's nachts in het duister op weg naar de plee weer eens mijn teen stoot of buiten over een oneffen tegel struikel. Als ik over de boulevard loop, kijk ik naar de zee, dwalen mijn gedachten af naar jou. Baal, verlang en wens jezelfdertijd. Zing zachtjes bij Thalassa 'Un bel di, vedremo', omdat ik de branding van je aanwezigheid zo mis. Ik houd intens van jou en tegelijk een beetje van talloze anderen. De mens is in al zijn diversiteit een kleurrijk mozaïek. Gebroken en heel. Zo ben ik vrolijk in al mijn tragiek.

Kijk eens, mijn lief

Ik heb gekookt en mij niet gesneden. Het resultaat opgegeten. Ik ben er niet aan overleden. Afgewassen zonder iets te breken. Overgestoken zonder te worden aangereden. Gewerkt. Geschreven. Niet eens ontevreden over het resultaat. De daad bij het woord gevoegd. In het café wat gedronken. Alcohol is de grote gelijkmaker. Onbegrip is niet erg. Mensen vinden mij niet onaardig, al begrijpen ze nauwelijks iets van het talent. Dat wrede godsgeschenk. Naar bed gegaan. Zonder mankeren weer opgestaan. Zinloos maar zonder klagen, toch aangekleed. De dichter warm. De waarheid naakt. De lange, lege dag voor me.

Relatief

Relativiteit. Hoe het een tot het ander staat. Je meet. Je bekijkt het resultaat. Je wikt, je weegt, je weet, je meent. Deze week van een professor op tv geleerd, dat in ons heelal – pak 'm beet – twee triljoen (Engelse/V.S. standaard) melkwegstelsels zweven. Dat zijn heel wat Milky Ways en Marsen bij elkaar. Nou voel ik me niet nietig. Ook deze schrijvende microbe heeft zijn terechte, tijdelijke plek. Een denker met pen is nu eenmaal, veelal een beetje verdrietig en vrolijk tegelijk. Homo sapiens is een wonderlijke soort. Eons evolutie marcheren we voort op lust en liefde. Hier en daar een massamoord, gepleegd uit egoïsme of geloven die botsen. Van illusie naar desillusie. Ach, het hoort er bij. Ook als je de mens verwijderd, heerst er geen vrede. Een vos vangt konijnen; een spin vliegen. Bij tijd en wijle jagen wij op elkaar. Als ze winnen, krijgen de grootste slagers mausolea. Komt goed, mensen. Eerst zorgen we voor grote problemen, om ze vervolgens geniaal op te lossen. Laat de utopie nou maar varen, dat het elders in het universum veel beter is. Ergens anders - in die tien tot de twaalfde stelsels - schudt mijn dubbelganger net zo goed verbaasd zijn hoofd, voordat hij dit licht optimistische stukje gaat schrijven. Kwestie van universele hoop. Absoluut.